

การพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง Development of the Speaking Skill with Role-Playing for First-Year Students in Physical Education Program, Thailand National Sports University, Ang Thong Campus

นวเนตร สั่งษ์สมบุญ^{1*}
Nawanate Sangsomboon^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผล การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะ การพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน การวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง จำนวน 30 คน โดยใช้ ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 แผน แบบทดสอบการวัดทักษะการพูด และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียน การสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบประสิทธิภาพ (E_1/E_2) และค่า t-test ผลจากการวิจัยดังกล่าว พบว่า 1) การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษามีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 81.43 และคะแนน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ได้จากการทดสอบหลังเรียน (E_2) เท่ากับ 83.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) คะแนน การทดสอบทักษะการพูดโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

คำสำคัญ : ทักษะการพูด กิจกรรมบทบาทสมมติ ความพึงพอใจ

^{1*} คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง

Faculty of Liberal Arts, Thailand National Sports University Ang Thong Campus

E-mail : sangsomboonnate@gmail.com

*Corresponding author

Abstract

The research objectives were 1) to develop role-playing to enhance the speaking skills of first-year students in the Physical Education program at the Thailand National Sports University, Ang Thong campus, with an expected efficiency based on the 80/80 formula; 2) to compare students' speaking skills before and after participating in role-playing; and 3) to examine students' satisfaction with role-playing. The sample consisted of 30 first-year Physical Education students, selected through a classroom-based random sampling method. Research instruments included 3 lesson plans for the "Thai Language for Communication" course, a speaking skill assessment, and a student satisfaction questionnaire. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, efficiency testing (E_1/E_2), and t-test. The results revealed that 1) The instructional model using role-playing achieved a process efficiency (E_1) of 81.43 and a post-instructional outcome efficiency (E_2) of 83.17, which exceeded the 80/80 benchmark; 2) Students post-test speaking scores were significantly higher than their pre-test scores at the .05 level; and 3) Students expressed the highest level of satisfaction with the role-playing, with an average satisfaction score of 4.55 which aligned for the research hypotheses.

Keywords: Speaking skill; Role-Playing; Satisfaction

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

ภาษามีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก ภาษานับเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร เรียนรู้ และพัฒนาความคิดของมนุษย์ อีกทั้งยังเป็นกลไกหลักในการถ่ายทอดวัฒนธรรม ความเชื่อ และค่านิยมในสังคม มนุษย์จึงจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ด้วยความมุ่งมั่น และเอาใจใส่อย่างต่อเนื่อง (ชุดิมา พงษ์สุข, 2563) ซึ่งมนุษย์ใช้การพูดเป็นเครื่องมือในการสื่อสารมากกว่าการสื่อสารประเภทอื่น ทักษะการพูดจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ทั้งในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ ผู้ที่มีทักษะการพูดที่ดีจึงมักจะประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน กล่าวได้ว่าการพูดเป็นประตูสู่ความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ดังนั้นผู้พูดที่ดีจะต้องมีพร้อมทั้งด้านบุคลิกภาพ มีความรอบรู้ มีเหตุผล และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (ศิริรัตน์ กลยะณี และพระมหาขวัญชัย กิตติปาโล, 2558) โดยเฉพาะอาชีพครูซึ่งมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน ครูมักใช้ทักษะการพูดเป็นเครื่องมือหลักในการจัดการเรียนการสอน การที่ครูมีทักษะการพูดที่ถูกต้อง และเหมาะสมตามหลักภาษาไทย จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ไม่เพียงเพื่อประสิทธิภาพในการถ่ายทอดความรู้เท่านั้น แต่ยังเป็นการส่งเสริมให้ครูทำหน้าที่เป็นต้นแบบที่ดีด้านการใช้ภาษาแก่ผู้เรียนซึ่งเป็นเยาวชน และนักเรียนนักศึกษาที่จะเติบโตเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพของสังคมในอนาคต

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการผลิต และพัฒนาบุคลากรด้านวิชาชีพครูสาขาพลศึกษา โดยการผลิตบัณฑิตทางพลศึกษาให้มีคุณลักษณะของความเป็นครูที่ดี ยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพครู เป็นผู้รอบรู้ทั้งในด้านวิชาชีพครู และวิชาชีพพลศึกษา มีทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นผู้มีความสามารถสูงในการจัดการเรียนรู้ และเชี่ยวชาญกีฬา ใช้ศาสตร์การสอน รวมถึงใช้เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายให้แก่ผู้เรียน (มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง, คณะศึกษาศาสตร์, 2563) ดังนั้น นักศึกษาสาขาพลศึกษาจึงจำเป็นต้องมีทักษะในการสื่อสารที่ดี ซึ่งองค์ประกอบของคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่สำคัญข้อหนึ่ง คือ ครูผู้สอนต้องสื่อสารกับผู้เรียนโดยสามารถชี้แจงด้วยวาจาเกี่ยวกับนโยบาย วัตถุประสงค์ และแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน ครูต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาพูดได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับกาลเทศะ และมีอารมณ์เป็นกันเองในการสนทนา ทำให้หน้าฟัง และอยากจะสนทนาด้วย (มัชฌิมา คำสุวรรณ และสำโรจน์ สิงห์ขม, 2561) ซึ่งปัญหา

ที่พบจากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะ และการสอนกีฬา พบว่า เมื่อนักศึกษาต้องปฏิบัติทักษะการสอน นักศึกษาจะมีอาการประหม่า พูดติดขัด ออกเสียงอักขระไม่ถูกต้อง น้ำเสียงไม่ชัดเจน เลือกใช้คำ และการเรียบเรียงประโยคไม่ถูกต้อง การใช้สายตา และท่าทางประกอบการพูดยังขาดความเป็นธรรมชาติ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนสอนที่ยังเน้นการบรรยายมากกว่าการฝึกปฏิบัติจริง ส่งผลให้ผู้เรียนขาดโอกาสพัฒนาทักษะการพูดในบริบทจริง

กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นหนึ่งในวิธีการที่จะนำมาพัฒนาทักษะการพูดให้ประสบความสำเร็จได้มากยิ่งขึ้น การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) เป็นกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) โดยกำหนดบทบาทสมมติขึ้นจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมาเป็นเครื่องมือในการสอน โดยให้ผู้เรียนสวมบทบาทนั้น และแสดงพฤติกรรมไปตามบทบาทที่ได้รับ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537) โดยที่ผู้เรียนจะแสดงพฤติกรรมไปตามความรู้สึก อารมณ์ และเจตคติของตนเองที่มีต่อบทบาทนั้น (สุชาดา ทิพย์มนตรี, 2556) ทั้งยังเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การปฏิบัติตนในสังคม และมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ผู้เรียนจึงต้องปรับพฤติกรรมของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพในสถานะต่าง ๆ (ทิศนา แคมมณี, 2560) การแสดงบทบาทสมมติจึงเป็นรูปแบบของการเรียนรู้เชิงรุกที่ทำให้ให้นักเรียนมีแรงจูงใจ โดยเฉพาะเมื่อนำมาใช้ในการสอนด้านการพูดจะส่งผลให้นักเรียนมีแรงจูงใจสูง และกระตือรือร้นในการเรียนรู้ภาษามากขึ้น (Henisah et al., 2023) ดังนั้น การแสดงบทบาทสมมติ จึงสามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้สอนในรายวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จึงมีความสนใจในการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role-play) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เอื้อให้นักศึกษาได้แสดงออกในสถานการณ์สมมติที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ซึ่งส่งเสริมให้เกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออก และสามารถใช้ภาษาพูดได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ (สุชาดา ทิพย์มนตรี, 2556) กิจกรรมบทบาทสมมตินี้จึงเหมาะสมอย่างยิ่งต่อการพัฒนานักศึกษาวิชาชีพครูให้มีสมรรถนะด้านการพูดที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และตลาดแรงงานในศตวรรษที่ 21

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นรูปแบบการทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Designs) แบบแผนการวิจัยทดลองกลุ่มเดียว ทดสอบก่อน และหลัง (One Group Pretest - Posttest Design) มีการกำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 ห้อง รวมทั้งสิ้น 90 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G*Power 3.1 (บุญใจ ศรีสถิตย่นรากูร, 2563) กำหนดการวิเคราะห์สถิติที่ (Paired Samples t-test) ขนาดอิทธิพล (Effect size) เท่ากับ 0.50 ความคลาดเคลื่อนในการทดสอบ (α) เท่ากับ 0.05 ค่าอำนาจในการทดสอบ (Power of test) เท่ากับ 0.80 กำหนดสมมุติฐานทางเดียว คำนวณได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 27 คน เพื่อป้องกันการสูญหายของกลุ่มตัวอย่างจึงทำการเก็บข้อมูลเพิ่มประมาณ ร้อยละ 10 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 30 คน

1.3.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมบทบาทสมมติ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการพูด และความพึงพอใจของนักศึกษา

1.3.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ หน่วยที่ 6 การพัฒนาทักษะการพูด รายวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มศ 041013 ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา โดยมีเนื้อหา 1.การพูดสาธิต 2.การพูดอธิบาย และ 3. การพูดโน้มน้าวใจ

1.3.4 ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทดลองใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษา สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลใช้เวลา 3 สัปดาห์ จำนวน 12 ชั่วโมง ไม่นับรวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

1.4 สมมติฐานการวิจัย

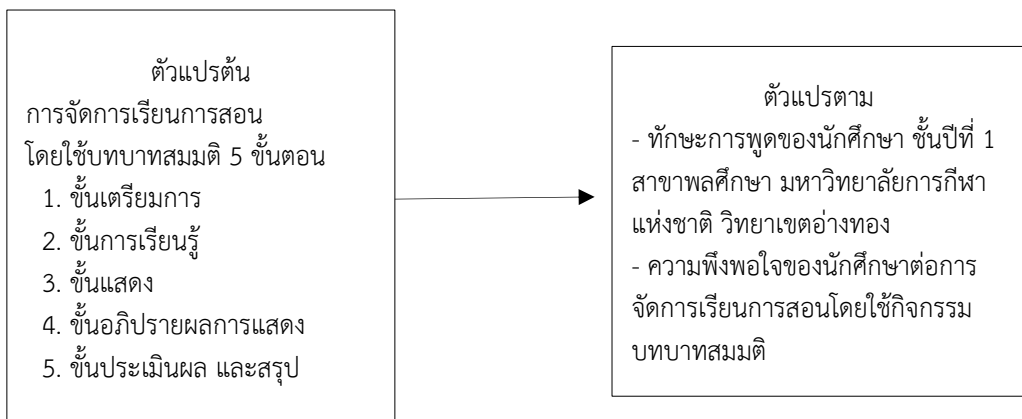
1.4.1 กิจกรรมบทบาทสมมติที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

1.4.2 ทักษะการพูดหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทองสูงขึ้น

1.4.3 ความพึงพอใจกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทองอยู่ในระดับมาก

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้วางกรอบแนวคิดในการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังต่อไปนี้

2.1 การสร้าง และหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 3 เครื่องมือ ดังนี้

2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา

1) ศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563) รายละเอียดของหมวดศึกษาทั่วไป (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2563) และวิเคราะห์วัตถุประสงค์ และเนื้อหาของรายวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

2) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และการพัฒนาทักษะการพูด

3) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูด จำนวน 3 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ประกอบด้วย แผนที่ 1 การพูดสาธิต แผนที่ 2 การพูดอธิบาย และแผนที่ 3 การพูดโน้มน้าวใจ

4) นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาไทย จำนวน 3 คน และด้านการวัด และการประเมินผล จำนวน 2 คน เป็นผู้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และวิธีการวัด และประเมินผลของแผนการจัดการเรียนรู้ พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of congruences : IOC) สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ตัดสิน คือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง ต้องมีค่า 0.5 ขึ้นไป โดยแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 – 1.00

5) ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง

2.1.2 แบบทดสอบการวัดทักษะการพูดก่อน และหลังเรียน

1) กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบการวัดทักษะการพูด

2) ศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2563) รายละเอียดของหมวดศึกษาทั่วไป (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2563) และวิเคราะห์วัตถุประสงค์ และเนื้อหาของรายวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

3) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูด วิธีการสร้างแบบวัดทักษะการพูด และวิธีการวัดและประเมินผลที่ดี

4) สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูด ซึ่งมีลักษณะเป็นการกำหนดสถานการณ์ 2 สถานการณ์ให้นักศึกษาจับคู่เพื่อช่วยกันคิดบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนด และแสดงบทบาทสมมติ ผู้สอนมีเวลาให้เตรียมตัว และจะเปลี่ยนสถานการณ์ก่อน และหลังเรียน โดยแจ้งให้ผู้เรียนทราบก่อน มีผู้ประเมิน จำนวน 1 คน เป็นอาจารย์สอนวิชาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (ผู้วิจัย)

5) นำแบบวัดทักษะการพูดเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาไทย จำนวน 3 คน และด้านการวัด และการประเมินผล จำนวน 2 คน เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of congruences : IOC) สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ตัดสิน คือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง ต้องมีค่า 0.5 ขึ้นไป โดยแบบทดสอบการวัดทักษะการพูดก่อนเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 – 1.00 การคำอ่านจำแนก และค่าความเชื่อมั่น เนื่องจากเป็นแบบทดสอบในด้านสถานการณ์ และมีการตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา และเกณฑ์การให้คะแนนจากผู้เชี่ยวชาญเท่านั้น

6) นำแบบทดสอบการวัดทักษะการพูดที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วให้ที่ปรึกษางานวิจัยตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ก่อนจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.1.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 20 ข้อ

1) ศึกษาค้นคว้าข้อมูล และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

2) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยมีเนื้อหาครอบคลุมการวัดความพึงพอใจ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาสาระ ด้านกิจกรรม

บทบาทสมมติ ด้านความรู้ ความสามารถทางภาษา ด้านผู้เรียน และด้านสื่อการเรียนการสอน และใช้เป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert's Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้

พึงพอใจระดับมากที่สุด	ระดับค่าคะแนนเท่ากับ 5
พึงพอใจระดับมาก	ระดับค่าคะแนนเท่ากับ 4
พึงพอใจระดับปานกลาง	ระดับค่าคะแนนเท่ากับ 3
พึงพอใจระดับน้อย	ระดับค่าคะแนนเท่ากับ 2
พึงพอใจระดับน้อยที่สุด	ระดับค่าคะแนนเท่ากับ 1

3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาไทย จำนวน 3 คน และด้านการวัด และการประเมินผล จำนวน 2 คน เป็นผู้ตรวจสอบความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ ของเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจ ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of congruences : IOC) สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ตัดสิน คือ ค่าดัชนีความสอดคล้อง ต้องมีค่า 0.5 ขึ้นไป โดยแบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 – 1.00

4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วให้ที่ปรึกษานักวิจัยตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ก่อนจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งแสดงรายละเอียด ดังนี้

2.2.1 ปฐมนิเทศนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างเพื่อชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และวัดทักษะการพูดก่อนเรียนกับ นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง บันทึกผลการวัดทักษะการพูดก่อนเรียนเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

2.2.2 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 3 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

2.2.3 เมื่อสิ้นสุดการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยดำเนินการ 2 ส่วน ดังนี้

1) วัดทักษะการพูดหลังเรียนกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง และบันทึกผลการวัดทักษะการพูดก่อนเรียน เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

2) ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และบันทึกคะแนนเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

2.2.4 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปผลการวิจัย

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์เพื่อหาความสอดคล้องของ ผลการวิจัยกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ได้แก่

2.3.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูด โดยใช้การวิเคราะห์ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2.3.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูด ระหว่างก่อนกับหลังเรียน โดยใช้สถิติที (Paired Samples t-test)

2.3.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูด ด้วยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และแปลความหมาย โดยใช้เกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ยตามแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2560, น.121) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาโดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นเครื่องมือหลักในการเรียนการสอน โดยผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน ซึ่งใช้รูปแบบบทบาทสมมติที่เตรียมไว้ล่วงหน้า (Preplanned or Structured Role Playing) ตามที่ สมศิริ ปลื้มจิตต์ (2534) ได้กล่าวถึง โดยแผนการสอนนี้ได้กำหนดขั้นตอนการสอนออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นการมีส่วนร่วม 2) ขั้นการเรียนรู้ 3) ขั้นการฝึกการใช้ภาษา 4) ขั้นการแสดงบทบาท และ 5) ขั้นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งมีกระบวนการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

แผนที่ 1 การพูดสาธิต

ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียน และให้ผู้เรียนระดมความคิด (Brainstorming) สรุปปัจจัยที่ทำให้การพูดประสบความสำเร็จ จากวิดีโอการพูดสาธิตของครูพลศึกษา จากนั้นผู้เรียนศึกษาความรู้เรื่องการพูดสาธิต และฝึกปฏิบัติการพูดสาธิตเป็นคู่ เลือกหัวข้อการพูดจากเนื้อหาสาระในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยผู้วิจัยกำหนดบทบาทสมมติให้ผู้เรียนคนที่ 1 เป็นครู และคนที่ 2 เป็นนักเรียน ซึ่งผู้เรียนจะจัดเตรียมเนื้อหา วัสดุอุปกรณ์สำหรับการพูดสาธิต ชักซ้อมการแสดง และแสดงบทบาทสมมติ คู่ละ 5 นาที ผู้วิจัยจะประเมินทักษะการพูดสาธิตของผู้เรียน และผู้เรียนจะทำแบบสอบถามความตระหนักความสำคัญของการพูดสาธิตในวิชาชีพครูซึ่งเป็นการสะท้อนความรู้สึกรู้สึกและความเข้าใจของผู้เรียน

แผนที่ 2 การพูดอธิบาย

ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียน จากนั้นผู้เรียนศึกษาความรู้เรื่องการพูดอธิบาย และฝึกปฏิบัติการพูดอธิบายเป็นกลุ่ม โดยผู้วิจัยกำหนดบทบาทสมมติให้ผู้เรียนคนที่ 1 เป็นครู และคนที่ 2 เป็นนักเรียน ซึ่งผู้เรียนจะจัดเตรียมเนื้อหา และวัสดุอุปกรณ์สำหรับการพูดอธิบาย และแสดงบทบาทสมมติ กลุ่มละ 7 นาที ผู้วิจัยจะประเมินทักษะการพูดอธิบายของผู้เรียน และผู้เรียนจะทำแบบสอบถามความตระหนักความสำคัญของการพูดอธิบายในวิชาชีพครูซึ่งเป็นการสะท้อนความรู้สึกรู้สึกและความเข้าใจของผู้เรียน

แผนที่ 3 การพูดโน้มน้าวใจ

ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียน จากนั้นผู้เรียนศึกษาความรู้เรื่องการพูดโน้มน้าวใจ และฝึกปฏิบัติการพูดโน้มน้าวใจเป็นคู่ แต่ละคู่จับฉลากเลือกสถานการณ์ 2 สถานการณ์ โดยผู้วิจัย ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้เรียนสลับบทบาทสมมติเป็นครูและนักเรียนในแต่ละสถานการณ์ ซึ่งผู้เรียนจะจัดเตรียมเนื้อหา และวัสดุอุปกรณ์สำหรับการพูดโน้มน้าวใจ และแสดงบทบาทสมมติ คู่ละ 6 - 8 นาที ผู้วิจัยจะประเมินทักษะการพูดโน้มน้าวใจของผู้เรียน และผู้เรียนจะทำแบบสอบถามความตระหนักความสำคัญของการพูดโน้มน้าวใจในวิชาชีพครูซึ่งเป็นการสะท้อนความรู้สึกรู้สึกและความเข้าใจของผู้เรียน

จากกระบวนการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปผลการวิจัย ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูด ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนเฉลี่ยประสิทธิภาพของกระบวนการได้จากการทดสอบย่อย และการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ได้จากการทดสอบหลังเรียน (E_2) ของกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง

(n = 30)

กิจกรรม	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	ร้อยละ
1. ประสิทธิภาพของกระบวนการได้จากการทดสอบย่อยและการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน (E_1)	180	146.57	81.43
2. ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ได้จากการทดสอบหลังเรียน (E_2)	20	16.70	83.50

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการได้จากการทดสอบย่อย และการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน (E_1) ของกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูดของนักศึกษา จำนวน 3 แผน คะแนนเต็ม 180 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย 146.57 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.43 จึงมีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 81.43 และคะแนนประสิทธิภาพของผลลัพธ์ได้จากการทดสอบหลังเรียน (E_2) คะแนนเต็ม 20 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย 16.70 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.50 จึงมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 83.50 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง ระหว่างก่อนกับหลังเรียน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง ระหว่างก่อนกับหลังเรียนโดยใช้สถิติที่ (Paired Samples t-test)

(n = 30)

การทดสอบทักษะการพูด	จำนวน	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	30	20	9.07	1.75	34.35**
หลังเรียน	30	20	16.63	1.35	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดของนักศึกษา โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน จำนวน 30 คน มีคะแนนการทดสอบทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 16.63 คิดเป็นร้อยละ 83.50

ตอนที่ 3 ผลวิเคราะห์ความพึงพอใจกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงความพึงพอใจกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง

(n = 30)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านเนื้อหาสาระ	4.62	0.54	มากที่สุด
2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน	4.42	0.64	มาก
3. ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ	4.55	0.59	มากที่สุด
4. ด้านผู้เรียน	4.58	0.60	มากที่สุด
5. ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.58	0.64	มากที่สุด
รวม	4.55	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.61) โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ 1) ด้านเนื้อหาสาระ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.54) 2) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.64) 3) ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.59) 4) ด้านผู้เรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.60) และ 5) ด้านสื่อการเรียนการสอน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.64)

4. อภิปรายผล

จากผลการศึกษา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 กิจกรรมบทบาทสมมติที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทองนั้น มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.43/83.17 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ สามารถสรุปได้ว่ากิจกรรมบทบาทสมมติที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และใช้พัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาได้ โดยแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวผู้วิจัยได้ประยุกต์รูปแบบ และขั้นตอนการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติจากเอกสารวิชาการให้เหมาะสมกับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ซึ่งจากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความตั้งใจ กระตือรือร้นในการเรียน กล่าวพูด กล่าวแสดงออกตามบทบาทต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ใช้ภาษาในการพูดอธิบาย การพูดสาธิต และการพูดโน้มน้าวใจในการสื่อสารได้ดี ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้กำหนดบทบาทสมมติในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงในการประกอบอาชีพในอนาคตของนักศึกษาสาขาพลศึกษา เช่น ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา หรือผู้ตัดสินกีฬา ที่จะต้องใช้ทักษะการพูดเพื่อสื่อสารกับนักเรียน หรือนักกีฬาได้อย่างถูกต้องชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ สุชาติา ทิพย์มนตรี (2556) ที่ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่เอื้อประโยชน์ให้ผู้เรียนใช้ทักษะทางภาษา เพราะการสร้างสถานการณ์สมมติ และให้ผู้เรียนสวมบทบาทต่าง ๆ ในสถานการณ์ที่กำหนดไว้จะช่วยให้เกิดจินตนาการ และแรงบันดาลใจที่จะนำทักษะทางภาษาที่ได้เรียนรู้มาใช้ในการสื่อสาร นอกจากนี้ผลการวิจัยดังกล่าวยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ จตุพล นามนาย (2562) ที่พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูด และการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.27/93.34 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เสาวคนธ์ จันตะมาต (2565) ในการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติมีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.85/86.46 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ทั้งนี้ เพราะแผนการจัดการเรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติได้ดำเนินการตามกระบวนการของนักวิชาการอย่างเป็นระบบ มีระเบียบแบบแผน และขั้นตอนที่ชัดเจน ดังนั้น เมื่อผู้วิจัยวางแผนการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติได้อย่างรอบคอบ สอดคล้องกับหลักสูตร เหมาะสมกับนักศึกษา และดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ผลของการสอนก็จะมีประสิทธิภาพส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาอย่างยั่งยืน

4.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง โดยการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติก่อน และหลังเรียน พบว่า คะแนนการทดสอบทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ จึงกล่าวได้ว่ากิจกรรมบทบาทสมมติช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาให้สูงขึ้นได้ ทั้งนี้ เนื่องจากกิจกรรมบทบาทสมมติที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักศึกษาได้มีส่วนร่วมเกี่ยวกับเนื้อหา และกิจกรรมในชั้นเรียนทำให้นักศึกษารู้สึกผ่อนคลาย กล่าวคือกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม การได้แสดงบทบาทสมมติเป็นบุคคลในวิชาชีพพลศึกษาทำให้นักศึกษามีความเข้าใจพฤติกรรม และความรู้สึกนึกคิดของบุคคลเหล่านั้นมากขึ้นจึงทำให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความตั้งใจ และมุ่งมั่นพัฒนาตนเองเพื่อให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพในวิชาชีพดังกล่าวเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อมิตา แก้วดา (2566) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ความสามารถด้านการพูด

ภาษาอังกฤษก่อน และหลังการทดลอง พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งได้กำหนดสถานการณ์ และบทบาทสมมติในหัวข้อที่เป็นสถานการณ์จริงที่นักเรียนสามารถพบเจอในชีวิตประจำวัน เช่น การสอบถามข้อมูลทั่วไป การขอโทษ การพูดโทรศัพท์ เช่นเดียวกับที่ผู้วิจัยได้กำหนดบทบาทสมมติในสถานการณ์ ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงในการประกอบอาชีพของนักศึกษาสาขาพลศึกษา เช่น ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา หรือผู้ตัดสินกีฬา และสอดคล้องกับ มณีกันต์ สิริพัชรสกุล (2557) ที่กล่าวว่าว่าการใช้บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่กำหนดให้ซึ่งใกล้เคียงกับความเป็นจริง และจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง จะช่วยให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก มีความมั่นใจมากขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Ishak and Aziz (2022) ที่กล่าวว่าการแสดงบทบาทสมมติมีอิทธิพล และปรับปรุงความสามารถด้านการพูดของนักเรียน โดยเฉพาะความคล่องแคล่ว ความเข้าใจ บริบท และความสามารถในการโต้ตอบ รวมทั้งช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจ และมีแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในห้องเรียน ดังนั้น การที่นักศึกษาได้แสดงบทบาทสมมติเป็นบุคคลในวิชาชีพพลศึกษาจึงทำให้นักศึกษาเข้าใจพฤติกรรม ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลเหล่านั้น ทำให้มีแรงจูงใจ มีความมั่นใจในการสื่อสาร รวมทั้งมีความตั้งใจ และมุ่งมั่นพัฒนาทักษะการพูดเพื่อเป็นบุคคลที่มีคุณภาพในวิชาชีพพลศึกษาดังกล่าวเช่นกัน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.61) โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ซึ่งด้านที่ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านเนื้อหาสาระ รองลงมา คือ ด้านผู้เรียน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน จากผลการศึกษาดังกล่าว พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน ที่ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการฝึกทักษะการพูดอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากนักศึกษาสามารถเลือกเนื้อหาที่ตรงกับความรู้ความสามารถของตนเอง และสอดคล้องกับวิชาชีพครูพลศึกษา การเรียนรู้ในบรรยากาศที่สนุกสนานโดยการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนช่วยเสริมสร้างความมั่นใจ และลดความวิตกกังวลได้ การกำหนดบทบาท และสถานการณ์ ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงในวิชาชีพทางด้านพลศึกษาทำให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจระดับสูงต่อการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ รวมทั้งการใช้สื่อการสอนที่หลากหลายทั้งสื่อดิจิทัล สื่อของจริง และสื่อจำลอง และการได้รับข้อเสนอแนะจากการอภิปรายผลการแสดงบทบาทสมตินั้นสามารถพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับ สุริยา อินทจันทร์ (2567) ที่พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการสอนหรือการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.60) และสอดคล้องกับ ปัทมขญา อ่อนแดง (2565) และ Neupane (2019) ที่กล่าวว่า กิจกรรมบทบาทสมมตินั้นสนุก เสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ส่งผลให้นักเรียน มีความตั้งใจมากยิ่งขึ้น และสามารถพัฒนาทักษะทางการพูดได้จริง อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Fioravanti et al. (2021) ที่กล่าวว่า เกมการแสดงบทบาทสมมติช่วยสนับสนุนการพัฒนาทักษะการพูดเจรจาต่อรอง และทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ของตนเองได้ ดังนั้น การพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จึงเป็นกลยุทธ์เชิงรุกที่สำคัญในการพัฒนานักศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ และการประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในสังคมตามบทบาทของตนเองได้อย่างเหมาะสม

5. ข้อเสนอแนะ

5.1 ข้อเสนอแนะในการดำเนินการวิจัย

5.1.1 การวิจัยที่เก็บข้อมูลนอกเหนือจากในชั้นเรียน โดยอาจพัฒนารูปแบบกิจกรรมบทบาทสมมติให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงนอกห้องเรียน เช่น สนามกีฬา อาคารเรียน อาคารสำนักงาน โดยกำหนดบทบาท และสถานการณ์ให้สอดคล้องกับการประกอบอาชีพทางด้านพลศึกษา

5.1.2 การประเมินทักษะการพูดของนักศึกษาในชั้นการแสดงบทบาทสมตินั้น ควรให้อาจารย์ทางด้านพลศึกษามีส่วนร่วมในการเป็นผู้ประเมินด้วย เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา

5.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.2.1 ควรศึกษาผลของการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติกับกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายมากขึ้น เช่น นักศึกษาสาขาวิชาการท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการ และนักศึกษาศาสาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย และกีฬา ของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง

5.2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบกิจกรรมบทบาทสมมติกับวิธีการสอนแบบอื่น เพื่อหาวิธีที่มีประสิทธิภาพสูงสุดต่อทักษะการพูดของนักศึกษา

5.2.3 ควรออกแบบสถานการณ์สมมติที่บูรณาการประเด็นคุณธรรมจริยธรรมร่วมกับการพัฒนาทักษะการพูดอย่างเป็นระบบ เพื่อให้นักศึกษาฝึกการสื่อสารอย่างมีเหตุผล และเหมาะสมกับบรรยากาศบรรณวิชาชีพ ซึ่งเป็นการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาได้อย่างชัดเจน

6. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง

7. เอกสารอ้างอิง

- จตุพล นามนาย. (2562). การพัฒนาทักษะการพูด และการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ชุติมา พิงสุข. (2563). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดในงานอาชีพ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ทศนา แหมมณี. (2560). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 21). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญใจ ศรีสถิตนรากร. (2563). ขนาดอิทธิพลการวิเคราะห์อำนาจการคำนวณขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมโดยใช้โปรแกรม G*Power. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10 ฉบับปรับปรุงใหม่). สุวีริยาสาส์น.
- ปัทมญา อ่อนแดง. (2565). ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวิดีโอ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มณีกานต์ สิริพัชรสกุล. (2557). บทบาทสมมติและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในบริบทของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอ่างทอง. คณะศึกษาศาสตร์. (2563). หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา (4 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2563).
- มัชฌิมา คำสุวรรณ, และสำโรจน์ สิงห์ชม. (2561). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามความต้องการของครู และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จันทบุรี เขต 2. วารสารวิชาการ สถาบันการพลศึกษา, 10(1), 249-262.
- ศิริรัตน์ กลยะณี, และพระมหาขวัญชัย กิตติปาโล. (2558). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการพูด. วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์, 1(1), 17-30.
- สมศิริ ปลื้มจิตต์. (2534). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเหตุผลเชิงจริยธรรมในการสอนจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการสอนโดยใช้บทบาทสมมติกับการสอนตามคู่มือ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุชาติ ทิพย์มณี. (2556). ประสิทธิภาพของการใช้การแสดงบทบาทสมมติในการสอน “ภาษาอังกฤษเพื่อการบริการ”. คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี.

- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรียา อินทจัน. (2567). การพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับครูของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี*, 18(2), 77-92.
- เสาวคนธ์ จันทะมาต. (2565). การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 33(1), 72-85.
- อมิตา แก้วดา. (2566). การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขามูวิทยา จังหวัดกำแพงเพชร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- Fioravanti, M. L., de Oliveira Sestito, C. D., de Deus, W. S., Scatalon, L. P., & Barbosa, E. F. (2021). Role-playing games for fostering communication and negotiation skills. *IEEE Transactions on Education*, 65(3), 384-393.
- Henisah, R., Margana, M., Putri, R. Y., & Khan, H. S. (2023). Role play technique to improve students' speaking skills. *International Journal of Contemporary Studies in Education (IJ-CSE)*, 2(3), 176-182.
- Ishak, S. A., & Aziz, A. A. (2022). Role play to improve ESL learners' communication skills: A systematic review. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 12(10), 884-892.
- Neupane, B. (2019). Effectiveness of role play in Improving speaking skill. *Journal of NELTA Gandaki*, 1, 11-18.